

หนังสือมาลาดี

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์
(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ๊ปติสอัสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์
(พันธกิจของคริสตจักรเบ๊ปติสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

ดิวลัซ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือมาลาคี

บทนำสู่มาลาคี: หนังสือมาลาคีถูกเห็นพ้องตรงกันว่าเป็นผู้พยากรณ์สมัยฟื้นฟูคนสุดท้าย ชื่อ 'มาลาคี' มีความหมายตรงตัวว่า 'ผู้สื่อสารของเรา' (หรือ 'ทูตสวรรค์ของเรา' ซึ่งมีความหมายแบบแรก) บางคนให้เหตุการณ์เหล่านั้นที่ถูกเขียนโดยมาลาคีตรงกับเนหะมีย์ 13 แน่นอนว่าเหตุการณ์เหล่านั้นคล้ายคลึงกัน คนอื่นๆก็ว่าหนังสือเล่มนี้ถูกเขียนขึ้นในอีกหนึ่งชั่วอายุคนถัดมา – อาจอีกสี่สิบปีต่อมา ไม่ว่ากรณีใดข้อความนั้น (นั่นคือ ภาชนะนั้น) ของหนังสือเล่มนี้ก็คือ ความเลินเล่อ, ความบาปและความอ้อมชอมโดยทั้งประชาชนและพวกผู้นำฝ่ายวิญญาณในอิสราเอลสมัยฟื้นฟู คำพยากรณ์นี้มองล่วงหน้าไปยังการเสด็จมาทั้งครั้งแรกและครั้งที่สองของพระคริสต์ มันยังบอกล่วงหน้าอย่างชัดเจนด้วยถึงผู้สื่อสารที่เตรียมการสำหรับการเสด็จมาทั้งสองครั้งของพระคริสต์

ภาพรวมของมาลาคี 1: บทแรกของมาลาคีมีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักที่แสดงออกมาของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์และความเหยียดหยามของพวกเขาที่มีต่อความรักของพระองค์ จุดสนใจหลักอยู่ที่ความอ้อมชอมและความบาปของพวกปุโรหิตและคนเลวในเยรูซาเล็มสมัยฟื้นฟู

มลค 1:1 ภาชนะแห่งพระวณะของพระเยโฮวาห์ที่มีต่ออิสราเอลโดยมาลาคี
วลีที่ว่า "ภาชนะแห่งพระวณะของพระเยโฮวาห์ที่มีต่ออิสราเอลโดยมาลาคี" มีความหมายว่า 'ข้อความนั้น' หรือ 'สาระสำคัญนั้น' ของพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่มีต่ออิสราเอลโดยมาลาคี ข้อความนั้นมีน้ำหนักมากจริงๆ มีคำเตือนที่จริงจังอยู่ในข้อความนั้น

มลค 1:2-4 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราได้รักเจ้าทั้งหลาย" แต่ท่านทั้งหลายพูดว่า "พระองค์ได้ทรงรักข้าพระองค์สถานใด" พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เอชชาวเป็นพี่ชายของยาโค"

บมิใช่หรือ เราก็ยังรักยาโคบ 3 แต่เราได้เกลียดเอซาว เราได้กระทำให้เทือกเขาและมรดกของเขา
ร้างเปล่าสำหรับมังกรแห่งอินทรวงศ์กันดาร" 4 เมื่อเอโดมกล่าวว่า "เราถูกบั่นทอนเสียแล้ว แต่เราจะ
กลับมาสร้างที่ปรักหักพังขึ้นใหม่" พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้ว่า "เขาทั้งหลายจะสร้างขึ้น
แต่เราจะรื้อลงเสีย และผู้คนจะเรียกเขาเหล่านี้ว่า 'เป็นเขตแดนแห่งความชั่วร้าย' และ 'เป็น
ชนชาติที่พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วอยู่เป็นนิตย์'"

ในหนังสือมาลาคิตลอดทั้งเล่ม พระเจ้าทรงนำเสนอบทสนทนาหนึ่งระหว่างพระองค์เอง
กับอิสราเอลที่กลับสัตย์ผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ พระเจ้าผู้ทรงทราบ 'ความคิดและความมุ่ง
หมายต่างๆในใจ' จะทรงเปิดเผยผ่านมาลาคิตเกี่ยวกับทัศนคติต่างๆที่อยู่ในส่วนลึกสุดของ
ประชาชนที่มักกบฏของพระองค์ ในการทำเช่นนั้นพระองค์ก็ทรงเผยให้พวกเขาเห็นชัดๆถึง
ทัศนคติฝ่ายวิญญาณแบบต่างๆของพวกเขาเอง

คำพยากรณ์นี้ขึ้นต้นด้วยคำตรัสอันเรียบง่ายของพระเจ้า "พระเยโฮวาห์ตรัสว่า 'เราได้รัก
เจ้าทั้งหลาย'" นั่นอาจเป็นสิ่งที่มาลาคิตได้ยื่นเทศนาในที่สาธารณะต่อหน้าคนอิสราเอล สิ่งที่ไม่
ถูกเปิดเผยต่อหน้าผู้คนคือ ปฏิบัติภายในใจและความคิดของคนอิสราเอลที่อ้อมชอมและกลับสัตย์
ปฏิบัติของพวกเขาก็คือว่า "พระองค์ได้ทรงรักข้าพระองค์สถานใด" มีน้ำเสียงที่เกือบอึมเยาะ
ประมาณว่า 'เออ ใช่แล้ว!' ในปฏิบัติแห่งใจของพวกเขา คำตอบของพระเจ้าผ่านทางมาลาคิตก็
เข้าใจง่าย พระองค์ทรงถามพวกเขาว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เอซาวเป็นพี่ชายของยาโคบมิใช่
หรือ เราก็ยังรักยาโคบ แต่เราได้เกลียดเอซาว" พระเจ้าทรงเตือนความจำพวกเขาว่ายาโคบ
บรรพบุรุษของพวกเขาคือน้องชายฝาแฝดของเอซาว กระนั้นพระเจ้ายิ่งทรงเลือกที่จะให้พรของ
พระองค์อยู่บนยาโคบและไม่ใช่เอซาว

ยิ่งกว่านั้น พระเจ้าทรงทำให้แผ่นดินของเอซาว (เอโดมและภูเขาเสอีร์) เป็นแผ่นดินที่
รกร้างว่างเปล่าไป เพราะความบาปของเอซาว พระเจ้าจึงทรงหันพระหัตถ์ของพระองค์ต่อผู้เขา
ในความพยายามต่างๆของเขา พระเจ้าจึงทรงแสดงให้เห็นประชาชนที่กลับสัตย์ของพระองค์เห็นว่า
พระองค์ได้ทรงรักพวกเขาและอวยพรพวกเขาซึ่งต่างจากเอโดมญาติห่างๆของพวกเขา

มลค 1:5 ตาของเจ้าเองจะเห็นสิ่งนี้และเจ้าจะกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์นี้จะใหญ่ยิ่งนักแม้กระทั่งนอกเขตแดนของอิสราเอล" วันนั้นกำลังจะมาเมื่ออิสราเอลจะเข้าใจเรื่องนั้นในที่สุด เมื่อถึงตอนนั้นพวกเขาจะกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์นี้จะใหญ่ยิ่งนักแม้กระทั่งนอกเขตแดนของอิสราเอล"

มลค 1:6 "บุตรชายก็ยอมให้เกียรติแก่บิดาของเขา คนใช้ก็ยอมให้เกียรติ นายของเขา แล้วถ้าเราเป็นพระบิดา เกียรติของเราอยู่ที่ไหน และถ้าเราเป็นนาย ความยำเกรงเรามีอยู่ที่ไหน นี่แหละพระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสแก่ท่านนะ โอ บรรดาปุโรหิต ผู้ดูหมิ่นนามของท่านที่ว่า 'ข้าพระองค์ทั้งหลายดูหมิ่นพระนามของพระองค์สถานใด'

เพื่อพิสูจน์คดีของพระองค์ พระเจ้าทรงเสนอข้อกล่าวหาแรกของพระองค์ผ่านทางมาลาคี เพื่อปรักปรำอิสราเอลสมัยฟื้นฟูที่กลับสัตย์ พระองค์ทรงเริ่มต้น โดยการกล่าวสิ่งที่ชัดเจน "บุตรชายก็ยอมให้เกียรติแก่บิดาของเขา คนใช้ก็ยอมให้เกียรติ นายของเขา" จากนั้นพระองค์ทรงก้าวไปข้างหน้าอีกขั้น หากพระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของพวกเขาจริงๆ เกียรติที่สมควรถวายแด่พระองค์อยู่ที่ไหน หากพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาจริงๆ (คำที่แปลว่า นาย (อาโคโนย) ปกติแล้วถูกแปลเป็น 'องค์พระผู้เป็นเจ้า') ความเคารพยำเกรงที่ควรแสดงต่อพระองค์อยู่ที่ไหน (คำที่แปลว่า ความยำเกรง (โมราห์) มีความหมายว่า 'ความเคารพยำเกรง') จากนั้นพระเจ้าก็ตรัสชัดเจนว่าพระองค์กำลังเสนอข้อกล่าวหานี้แก่ผู้ใด: "โอ บรรดาปุโรหิต ผู้ดูหมิ่นนามของเรา"

คำที่แปลว่า ดูหมิ่น (บาวซาว) มีความหมายว่า 'มองอย่างเหยียดหยาม' ความหมายก็คือว่าพวกเขาไม่มีความเคารพต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของพวกเขาเลย พระเจ้าผู้ทรงทราบใจของพวกเขาจึงทรงเปิดเผยปฏิกริยาของพวกเขาที่มีต่อคำเทศนาของมาลาคี ณ จุดนี้: "ข้าพระองค์ทั้งหลายดูหมิ่นพระนามของพระองค์สถานใด"

มลค 1:7 ก็โดยนำอาหารมลทินมาถวายบนแท่นของเราอย่างไรละ แล้วท่านว่า 'ข้าพระองค์ทั้งหลายกระทำให้พระองค์เป็นมลทินสถานใด' ก็โดยคิดว่า 'โต๊ะของพระเยโฮ

วาทะนั้นเป็นที่ดูหมิ่น' อย่างไรก็ตาม คำตอบของพระเจ้าก็คือว่า พวกเขาได้ “นำอาหารมลทินมาถวายบนแท่นของเรา” เราอาจสันนิษฐานได้ว่า อาหาร (ขนมปัง) ที่ว่านี้คือ ขนมปังหน้าพระพักตร์ ไม่มีหมายเหตุไว้ว่ามันเป็นมลทินไปได้อย่างไร ขนมปังส่วนใหญ่ที่ใช้ถวายที่พลับพลาเป็นขนมปังไร้เชื้อ อาจเป็นไปได้ว่าพวกเขาไม่ยอมลำบากในการปิ้งขนมปังไร้เชื้อ แต่ใช้ขนมปังธรรมดาที่มีเชื้อแทน อาจเป็นไปได้ว่าขนมปังนั้นไม่ได้ถูกชำระให้บริสุทธิ์อย่างเหมาะสมเพราะความเลินเล่อของพวกปุโรหิต อาจเป็นไปได้ว่าพวกเขาใช้ขนมปังเก่าที่ขึ้นราเพราะความขี้เกียจและความไม่เอาใจใส่ ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าพวกเขาเป็นคนปล่อยปละละเลย สะเพร่าและขาดความเคารพในหน้าที่ปรนนิบัติที่ถูกบัญญัติไว้ของพวกเขาที่พระวิหาร

ปฏิกริยาในใจของปุโรหิตเหล่านี้ก็คือ “ข้าพระองค์ทั้งหลายกระทำให้พระองค์เป็นมลทินสถานใด” คำตอบของพระเจ้าก็คือว่าทัศนคติของพวกเขามีต่อ โธ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือ **เป็นที่ดูหมิ่น** ปุโรหิตเหล่านี้มองการปรนนิบัติพระเจ้าที่พระวิหารอย่างเหยียดหยาม ทัศนคติของพวกเขาคือ ‘มันต่างกันตรงไหน’ หรือ ‘แล้วไง’

มลค 1:8 **เมื่อเจ้านำสัตว์ تابอดมาเป็นสัตว์บูชา กระทำเช่นนั้นไม่ชั่วหรือ และเมื่อเจ้าถวายสัตว์ที่พิการหรือป่วย กระทำเช่นนั้นไม่ชั่วหรือ** พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า **จงนำของอย่างนั้นไปก้านัลเจ้าเมืองของเจ้าดู เขาจะพอใจเจ้าหรือ จะแสดงความชอบพอต่อเจ้าไหม** พระเจ้าทรงเสนอหลักฐานชิ้นที่สองของพระองค์ที่แสดงถึงการขาดความเคารพของพวกเขามีต่อพระองค์ พวกเขามักถวายสัตว์ที่ تابอด พิการและป่วยที่พระวิหาร นั่นไม่เพียงเป็นการฝ่าฝืนบัญญัติของเลวีโดยตรงเท่านั้น (เลวีนิติ 22:21-22) แต่มันยังเผยให้เห็นทัศนคติที่เลวร้ายยิ่งกว่าเดิมด้วย พวกเขาเต็มใจที่จะถวายของเหลือเดนหรือของที่พวกเขาไม่เอาแล้วแต่พระเจ้า สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยก็คือว่าพวกเขาเก็บของดีที่สุดไว้สำหรับพวกเขาเอง จากนั้นพระเจ้าทรงยื่นข้อเสนอที่เหินแสมนี้ จงนำของเหล่านี้ไปก้านัลเจ้าเมืองที่เป็นมนุษย์ของพวกเจ้าดู จงเอาของเหลือเดนที่คนไม่เอาและไม่ใช้ของดีที่สุดไปก้านัลเขาดู “เขาจะพอใจเจ้าหรือ จะแสดงความชอบพอต่อเจ้าไหม” คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว

มลค 1:9 ลองอ้อนวอนขอความชอบต่อพระเจ้า เพื่อพระองค์จะทรงพระกรุณาต่อพวกเราคูซี ผู้พูดในข้อความตอนนี้เปลี่ยนกลับมาเป็นมาลาคีชั่วขณะ เขาตักเตือนพวกปุโรหิตที่กลับสัตย์ว่า “ลองอ้อนวอนขอความชอบต่อพระเจ้า เพื่อพระองค์จะทรงพระกรุณาต่อพวกเราคูซี” ด้วยของถวายดังกล่าวมานี้จากมือของเจ้า พระองค์จะทรงขอบพ้อเจ้าสักคนหนึ่ง หรือ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ ผู้พูดคือพระเจ้าอีกครั้ง เพราะนี่เป็นวิธีการของพวกเขา พระเจ้าจะทรงเห็นแก่หน้าพวกเขาหรือ คำตอบนั้นก็ชัดเจนเช่นเดียวกัน

มลค 1:10 อยากให้มีสักคนหนึ่งในพวกเจ้าซึ่งจะปิดประตูเสีย เพื่อว่าเจ้าจะไม่ก่อไฟบนแท่นบูชาของเราเสียเปล่า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า เราไม่พอใจเจ้า และเราจะไม่รับเครื่องบูชาจากมือของเจ้า ความคิดตรงนี้ไม่ชัดเจน แม้มันอาจเป็นดังต่อไปนี้ พระเจ้าทรงต่อว่าพวกปุโรหิตอีกครั้งเพราะทัศนคติที่สะเพร่าของพวกเขาที่มีต่อหน้าที่ๆศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา คำถามนี้เห็นได้ชัดว่าเป็น ‘มีใครบ้างในหมู่พวกเจ้าที่จะปิดประตูพระวิหารใส่เครื่องสัตวบูชาที่น่าอายเหล่านี้’ และ ‘พวกเจ้าไม่ยอมก่อไฟบนแท่นบูชาของพระเจ้าด้วยหากพวกเจ้าไม่ได้รับค่าจ้าง’ การกระทำเช่นนั้นเห็นได้ชัดว่าบ่งบอกถึงทัศนคติที่น่าละอายของปุโรหิตเหล่านี้ พระเจ้าจึงทรงบอกพวกเขาว่าพระองค์ไม่ทรงพ้อพระทัยในพวกเขาและจะไม่ยอมรับเครื่องถวายบูชาต่างๆจากมือของพวกเขา

มลค 1:11 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ตั้งแต่ที่ดวงอาทิตย์ขึ้นถึงที่ดวงอาทิตย์ตกนามของเราจะใหญ่ยิ่งท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย และเขาถวายเครื่องหอมและของถวายที่บริสุทธิ์แด่นามของเราทุกที่ทุกแห่ง เพราะนามของเรานั้นจะใหญ่ยิ่งท่ามกลางประชาชาติ

คำพยากรณ์นี้มองชั่วขณะไปยังอนาคตอันไกลโพ้นถึงสมัยของพระคริสต์ในอาณาจักรของพระองค์ ในวันนั้น “ตั้งแต่ที่ดวงอาทิตย์ขึ้นถึงที่ดวงอาทิตย์ตกนามของเราจะใหญ่ยิ่งท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย” การเสียดสีตรงนี้ปรากฏชัดเจน วันนั้นกำลังจะมาเมื่อแม้แต่คนต่างชาติจะมีความเคารพให้แก่พระเจ้าแห่งอิสราเอลมากกว่าพวกปุโรหิตของอิสราเอลในสมัย

นั่นเสียอีก ในวันนั้น “เขาถวายเครื่องหอมและของถวายที่บริสุทธิ์แด่นามของเราทุกที่ทุกแห่ง”
วันนั้นกำลังจะมาเมื่อคนต่างชาติจะถวายเครื่องสัตวบูชาที่เหมาะสมและบริสุทธิ์ซึ่งต่างจาก
เครื่องสัตวบูชาเหล่านั้นที่น่าอายและเป็นของเหลือเดนซึ่งพวกปุโรหิตในสมัยนั้นถวาย ในวันนั้น
ที่จะมา พระนามของพระเจ้าจะยิ่งใหญ่กระทั่งท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติซึ่ง
ตรงข้ามกับการขาดความเคารพที่พระองค์ทรงพบเจอในอิสราเอล

มลค 1:12-14 แต่เมื่อเจ้ากล่าวว่ ‘โตะของพระเยโฮวาห์เป็นมลทิน’ และว่า ‘ผล
ของโตะนั้นคืออาหารที่ถวายนั่นนำดูถูก’ เจ้าก็ได้กระทำให้นามนั้นเป็นมลทินไปแล้ว 13 พระเย
โฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า เจ้ากล่าวว่า ‘ดูเถิด อย่างนี้ น่าอ่อนระอาใจจริง’ แล้วเจ้าก็ทำฮึดฮัดกับเรา
เจ้านำเอาสิ่งที่ได้แย่งมา หรือสิ่งที่พิการหรือป่วย ของเหล่านี้แหละเจ้านำมาเป็นของบูชา พระเย
โฮวาห์ตรัสว่า เราจะรับของนั้นจากมือของเจ้าได้หรือ 14 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า คนใดที่
มีสัตว์ตัวผู้อยู่ในฝูง และได้ปฏิญาณไว้ และยังเอาสัตว์พิการไปถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า คำสาป
แช่งจงตกอยู่กับคนโง่งนั้นเถิด เพราะเราเป็นพระมหากษัตริย์ และนามของเราเป็นที่กลัวเกรง
ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย”

พระเจ้าทรงนำเสนอหลักฐานเพิ่มเติมต่อไปที่แสดงถึงทัศนคติแบบ ‘ใครจะสน’, ‘ไม่ใช่
เรื่องใหญ่สักหน่อย’ ของพวกเขาที่มีต่อพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาได้ทำให้พระนามอัน
บริสุทธิ์ของพระองค์เป็นมลทินไปในทัศนคติต่างๆที่พระองค์ทรงทราบว่ามิอยู่ในใจของพวกเขา
พระเจ้าทรงทราบว่าพวกเขาคูหมิ่น โตะขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงทราบทัศนคติที่
เหยียดหยามของพวกเขาที่มีต่อ โตะนั้น พระองค์ทรงทราบด้วยว่าพวกเขาเบื่อแล้วกับการ
ปรนนิบัติพระองค์ พระเจ้าทรงหมายเหตุน่าเศร้าว่าพวกเขาไม่เพียงเหนื่อยหน่ายกับหน้าที่ปรนนิบัติ
ต่างๆที่พระวิหารซึ่งมีบัญญัติไว้ของพวกเขาเท่านั้น แต่พวกเขายัง “ทำฮึดฮัด” ด้วย ความหมายก็
คือว่าพวกเขาปฏิบัติหน้าที่ต่างๆของตนพร้อมกับ ‘เสียงถอนหายใจ’ ที่แสดงความเบื่อหน่ายและ
ความรังเกียจ

หากนั่นยังไม่พอ ความเหี้ยมหยามของพวกเขาที่ปรากฏชัดเจนในการที่พวกเขานำสัตว์ต่าง ๆ มาถวายเป็นเครื่องสัตวบูชาซึ่งเป็น “สิ่งที่ได้แย่งมา หรือสิ่งที่พิการหรือป่วย” อีกครั้งที่การทำเช่นนั้นไม่เพียงเป็นการฝ่าฝืนตัวอักษรของพระราชบัญญัติเท่านั้น แต่มันยังสะท้อนให้เห็นถึงความเหี้ยมหยามที่มีต่อจิตวิญญาณของมันด้วย พระเจ้าทรงบอกพวกเขาว่าพระองค์จะไม่ยอมรับเครื่องบูชาเช่นนั้นจากพวกเขาเลย

นอกจากนี้พระเจ้าทรงกล่าวคำสาปแช่งหนึ่งต่อผู้คนเหล่านั้นที่ชอบนำของเหลือเดนมาถวายเป็นเครื่องสัตวบูชาและเก็บของดีที่สุดไว้สำหรับตัวเองด้วย พระองค์ทรงเตือนความจำพวกเขาว่าพระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ วันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระนามของพระองค์จะเป็นที่กลัวเกรง (นั่นคือ น่าสะพรึงกลัว) ท่ามกลางแม้แต่โลกของคนต่างชาติ

ภาพรวมของมาลาคีย์ 2: ข้อความของพระเจ้าที่มีต่อพวกปุโรหิตที่กลับสัตย์ในอิสราเอลสมัยฟื้นฟูดำเนินต่อไป จากนั้นเนื้อหาส่วนที่สองของหนังสือเล่มนี้ก็เริ่มต้นขึ้นและนั่นคือเรื่องความบาปต่างๆของประชาชน ที่ถูกสาธยายไว้คือบรรดาความบาปที่อยู่ภายในครอบครัวต่างๆ รวมถึงความบาปเหล่านั้นของทัศนคติที่ดูหมิ่นและไม่เอาใจใส่ที่มีต่อพระเจ้าด้วย

มลค 2:1-3 "โอ ปุโรหิตทั้งหลาย บัดนี้คำบัญชานี้มีอยู่เพื่อเจ้าทั้งหลาย 2 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า ถ้าเจ้าไม่ฟัง และถ้าเจ้าไม่จำใส่ใจไว้ในใจที่จะถวายสง่าราศีแด่นามของเรา เราจะส่งคำแช่งมาเหนือเจ้า และเราจะสาปแช่งผลพระพรซึ่งมาถึงเจ้า เราได้สาปแช่งคำอวยพรของเจ้าแล้วนะ เพราะเจ้ามิได้จำใส่ใจไว้ 3 ดูเถิด เราจะกระทำให้เชื้อสายของเจ้าเสื่อมไป และจะละเลยมรดกสัตว์ไว้หน้าเจ้า คือมรดกสัตว์ของเทศกาลตามกำหนดของเจ้า และเราจะไล่เจ้าออกไปเสียจากหน้าเราอย่างนั้นแหละ

พระเจ้าทรงเตือนพวกปุโรหิตที่กลับสัตย์ต่อไปอีกว่าหากพวกเขาไม่ยอมจำคำเตือนของพระองค์ใส่ไว้ในใจ พระองค์จะทรงส่งคำสาปแช่งมายังพวกเขาเพิ่มมากกว่าเดิม (พระองค์ทรงหมายความว่าพระองค์ได้ทรงสาปแช่งพวกเขาแล้ว) คำที่แปลว่า กระทำให้...เสื่อมไป (กาวาร์) มี

ความหมายได้ด้วยว่า ‘ตำหนิ’ ความหมายก็คือว่าหากพวกเขาไม่ยอมกลับใจ พระเจ้าก็ทรงเตือนว่า ‘เราจะจัดการกับลูกๆของพวกเจ้าเสีย’

นอกจากนี้ มูลของสัตว์เหล่านั้นที่ถูกนำมาเป็นเครื่องสัตวบูชาจะถูกละเลงบนหน้าของพวกเขาด้วย มันเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงการพิพากษา นอกจากนี้ วลีที่กล่าวถึงการเอาพวกเขาไปเสียก็อาจเป็นคำเตือนให้ระวังการถูกทำให้กระจัดกระจายไปอีกครั้ง แน่แน่นอนว่านั่นเกิดขึ้นโดยน้ำมือของพวกโรม

มลค 2:4-6 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า เจ้าจึงจะทราบที่เราส่งคำบัญชานี้มาให้เจ้า เพื่อว่าพันธสัญญาของเราซึ่งทำไว้กับเลวีจะคงอยู่ 5 พันธสัญญาของเราซึ่งมีไว้กับเขานั้นเป็นพันธสัญญาเรื่องชีวิตและสันติภาพ เราได้ให้สิ่งเหล่านี้แก่เขาเพื่อเขาจะได้ยำเกรง และได้ยำเกรงเรา และเกรงขามนามของเรา 6 ในปากของเขามีราชบัญญัติแห่งความจริง จะหาความชั่วช้าที่ริมฝีปากของเขาไม่ได้เลย เขาดำเนินกับเราด้วยสันติและความเที่ยงตรง และเขาได้เห็นหลายคนให้พ้นจากความชั่วช้า

พระเจ้าทรงเตือนพวกเขาให้ระลึกถึงคำบัญชาของพระองค์ที่มีแก่เลวีและที่พระองค์ทรงสัญญาเขาเรื่อง “ชีวิตและสันติภาพ” นอกจากนี้พระองค์ทรงเตือนความจำลูกหลานที่กลับสัตย์เหล่านี้ของเลวีว่าบรรพบุรุษของพวกเขาได้ “ยำเกรงเราและเกรงขามนามของเรา”

นอกจากนี้ คนเลวีดั้งเดิมเหล่านั้นมีพระราชบัญญัติแห่งความจริงในปากของตน ความชั่วช้าไม่ถูกพบในริมฝีปากของพวกเขาเลย พวกเขาดำเนินต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าในสันติภาพและความเที่ยงตรงและพวกเขาได้เห็นหลายคนให้พ้นจากความชั่วช้า ดูเหมือนว่าการอ้างอิงถึงเลวีตรงนี้ไม่ได้หมายถึงเลวีบุตรชายของยาโคบ แต่หมายถึงพวกคนเลวีสมัยแรกๆที่ตอนแรกปรนนิบัติที่พลับพลา นั้น ความดีงามของพวกเขาตรงข้ามอย่างสิ้นเชิงกับความอ้อมขอมและความเสื่อมทรามของลูกหลานที่น่าสมเพชในปัจจุบันของพวกเขา

มลค 2:7-9 เพราะว่าริมฝีปากของปุโรหิตควรเป็นยามความรู้ และมนุษย์ควรแสวงหาราชบัญญัติจากปากของเขา เพราะว่าเขาเป็นทูตของพระเยโฮวาห์จอมโยธา 8 แต่เจ้าเอง

ได้หันไปเสียจากทางนั้น เจ้าเป็นเหตุให้หลายคนสะดุดเพราะเหตุราชบัญญัติ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า เจ้าได้กระทำให้พันธสัญญาของเลวีเสื่อมไป 9 ดังนั้นเราจึงกระทำให้เจ้าเป็นที่ดูหมิ่นและเหยียดหยามต่อหน้าประชาชนทั้งปวง ให้สมกับที่เจ้ามิได้รักษาบรรดาวิถีทางของเรา แต่ได้แสดงอคติในการสอนราชบัญญัติ"

พระเจ้าทรงหมายเหตุว่าพวกปุโรหิตและคนเลวีควรรักษาความรู้ตามแบบพระเจ้า "และมนุษย์ควรแสวงหาราชบัญญัติจากปากของเขา เพราะว่าเขาเป็นทูตของพระเยโฮวาห์จอมโยธา" บรรดาผู้นำฝ่ายวิญญาณในขณะนั้นยังห่างไกลจากการเป็นเช่นนั้น นำเสียดายที่พวกเขา "ได้หันไปเสียจากทางนั้น เจ้าเป็นเหตุให้หลายคนสะดุดเพราะเหตุราชบัญญัติ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า เจ้าได้กระทำให้พันธสัญญาของเลวีเสื่อมไป"

พระเจ้าจึงทรงทำให้พวกเขาเป็นที่ดูหมิ่นและทำให้ประชาชนมีความนับถือหรือความเคารพต่อพวกเขาน้อย นอกจากนี้ พวกเขาไม่เพียง "มิได้รักษาบรรดาวิถีทางของเรา แต่ได้แสดงอคติในการสอนราชบัญญัติ" ความหมายของวลีสุดท้ายก็คือว่าพวกเขาได้แสดงความลำเอียงในความยุติธรรม บางคนได้รับการปฏิบัติแบบเข้าข้างโดยมือของพวกเขา บ้างก็ไม่ได้

มลค 2:10 เราทุกคนมิได้มีบิดาคนเดียวหรือ พระเจ้าองค์เดียวได้ทรงสร้างเรามิใช่หรือ แล้วทำไมเราทุกคนจึงปฏิบัติต่อพี่น้องของตนด้วยการทรยศ โดยการลบหลู่พันธสัญญาของบรรพบุรุษของเรา ปุโรหิตเป็นอย่างไร ประชาชนก็กลายเป็นอย่างนั้นด้วย ทุกอย่างเจริญขึ้นและเสื่อมลงพร้อมกับผู้นำ มาลาคิจึงร้องบอกประชาชนส่วนใหญ่ในอิสราเอล

ความบาปหลายด้านถูกร้องบอก (1) "เราทุกคนมิได้มีบิดาคนเดียวหรือ พระเจ้าองค์เดียวได้ทรงสร้างเรามิใช่หรือ แล้วทำไมเราทุกคนจึงปฏิบัติต่อพี่น้องของตนด้วยการทรยศ" ความตกต่ำฝ่ายวิญญาณของแผ่นดินนั้นได้ลามไปถึงสามัญชนคนธรรมดาซึ่งปฏิบัติต่อกันอย่างไม่ซื่อตรงและคดโกง ในการทำเช่นนั้นพวกเขาทำให้พันธสัญญาของเหล่าบรรพบุรุษของพวกเขาเป็นมลทินไป

มลค 2:11-13

ยูดาห์ก็ประพฤติอย่างทรยศ การอันน่าสะอิดสะเอียนเขาก็ทำกัน

ในอิสราเอลและในเยรูซาเล็ม เพราะว่ายูดาห์ได้ลบหลู่ความบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ทรงรัก และได้ไปแต่งงานกับบุตรสาวของพระต่างด้าว 12 พระเยโฮวาห์จะทรงขจัดชายคนใด ๆ ที่กระทำเช่นนี้ ทั้งผู้สอนและนักศึกษา เสียจากเต็นท์ของยาโคบ ถึงแม้ว่าเขาจะนำเครื่องบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์จอมโยธาก็ตามเถิด 13 และเจ้าได้กระทำอย่างนี้อีกด้วย คือเจ้าเอาน้ำตารดทั่วแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ ด้วยเหตุเจ้าได้ร้องไห้คร่ำครวญ เพราะพระองค์ไม่สนพระทัยหรือรับเครื่องบูชาด้วยชอบพระทัยจากมือของเจ้าอีกแล้ว

(2) ความสะอิดสะเอียนอันคิดคดทรยศด้านที่สองก็คือว่า อิสราเอลส่วนใหญ่ได้ทำให้ความบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นมลทิน ไปในการแต่งงานกับผู้ที่ปฏิเสธพระเจ้า ปัญหาเดิมเรื่องการไม่แยกออกซึ่งได้สร้างความยุ่งยากมากเหลือเกินให้แก่เอซราและเนหะมีย์ผุดขึ้นมาอีกครั้ง “บุตรสาวของพระต่างด้าว” หมายถึงพวกผู้หญิงที่นับถือพระต่างด้าวจากหมู่ชนต่างๆที่เป็นคนต่างชาติที่อยู่ใกล้เคียง มันคือการเล่นชู้ฝ่ายวิญญาณในการนำการนับถือรูปเคารพของหญิงนับถือพระต่างด้าวเหล่านี้มาปะปนภายในอิสราเอล เนหะมีย์ได้เตือนความจำอิสราเอลเรื่องความบาปของซาโลมอนในการแต่งงานกับหญิงทั้งหลาย ‘ที่ไม่รอด’ และไม่ดำเนินตามแบบพระเจ้าซึ่งได้ทำให้เขาทำบาป พระเจ้าทรงเตือนให้ระวังเรื่องนี้ด้วยผ่านทางมาลาคีย์

นอกจากนี้พระเจ้าทรงเตือนว่าพระองค์จะทรงจัดการกับคนเหล่านั้นที่อ้อมข้อมในเรื่องนี้ อย่างรุนแรง การกล่าวถึง “ผู้สอนและนักศึกษา” หมายถึงทั้งคนเหล่านั้นที่ดำรงตำแหน่งผู้นำและคนเหล่านั้นที่เป็นสามัญชนธรรมดา การถูกขจัดออกจากเต็นท์ของยาโคบหมายถึง การตีสอนหรือการพิพากษาของพระเจ้า แม้แต่คนเหล่านั้นที่ถวายเครื่องบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าและมีความผิดก็จะถูกพิพากษาเช่นนั้น ความบาปของพวกเขายังถูกทำให้หนักหนาสาหัสกว่าเดิมโดยความหน้าซื่อใจคดของพวกเขาด้วย คนเหล่านั้นที่มีความผิดในความบาปเช่นนั้นยังมีหน้ามายังพระวิหารพร้อมกับน้ำตาจอมปลอมแห่งการกลับใจใหม่ พระเจ้าทรงมองทะลุการตีสองหน้าของพวกเขาและไม่ทรงยอมรับเครื่องสัตวบูชาต่างๆของพวกเขา

มลค 2:14-16 **เจ้าถามว่า "เหตุใดพระองค์จึงไม่รับ"** เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพยานระหว่างเจ้ากับภรรยาคนที่เจ้าได้เมื่อหนุ่มนั้น แม้วานางเป็นคู่เคียงของเจ้าและเป็นภรรยาของเจ้าตามพันธสัญญา เจ้าก็ทรยศต่อนาง 15 พระองค์ทรงทำให้ขาทั้งสองเป็นอันเดียวกันมิใช่หรือ แต่เขายังมีลมปราณแห่งชีวิตอยู่ และทำไมเป็นอันเดียวกัน เพราะพระองค์ทรงประสงค์เชื้อสายที่ตามทางของพระเจ้า ดังนั้นจงเอาใจใส่ต่อจิตวิญญาณของเจ้าให้ดี อย่าให้ผู้ใดทรยศต่อภรรยาคนที่ได้เมื่อหนุ่มนั้น 16 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสว่า "เราเกลียดชังการหย่าร้าง เพราะคนหนึ่งปกปิดความทารุณด้วยเสื้อผ้าของตน พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ เพราะฉะนั้นจงเอาใจใส่ต่อจิตวิญญาณของเจ้าให้ดี อย่าเป็นคนทรยศ"

(3) ข้อกล่าวหาที่สามก็คือว่า หลายคนในอิสราเอลได้ประพฤติอย่างทรยศต่อภรรยาคนเดิมของตน มีความบาปในเรื่องการหย่าร้าง การมีภรรยาหลายคน และการนอกใจต่อภรรยาที่ไร้ความผิด มาลาคีย์ใช้ภาพประกอบง่ายๆ ของการที่พระเจ้าทรงสร้างผู้หญิงคนหนึ่งให้เป็นภรรยาของอาดัม แผนการของพระเจ้าที่มีมาตลอดคือ ผู้หญิงคนหนึ่งสำหรับผู้ชายคนหนึ่ง แผนการของพระองค์ยังรวมถึงเชื้อสายที่ตามทางของพระเจ้าด้วยตั้งแต่สมัยของอาดัมจวบจนถึงปัจจุบัน

นอกจากนี้ พระเจ้าทรงเกลียดชัง "การหย่าร้าง" โดยไม่มีเหตุด้วย ความหมายก็คือว่าพระเจ้าทรงเกลียดชังเมื่อผู้หนึ่งหย่าอีกคนหนึ่งโดยปราศจากเหตุอันสมควร แม้ภายใต้เงื่อนไขต่างๆ ที่เคร่งครัดพระเจ้าทรงอนุญาตให้การหย่าร้างเป็นพระประสงค์เชิงอนุญาตของพระองค์ มันก็ไม่เคยเป็นพระประสงค์อันสมบูรณ์แบบของพระองค์เลย คำที่แปลว่า ความทารุณ (คามอว์เช) มีความหมายได้ด้วยว่า 'การกระทำผิด' หรือ 'ความอยุติธรรม' นั้นน่าจะใช่ความหมายตรงนี้ คนอิสราเอลไม่เพียงประพฤติอย่างบาปหนาในการหย่าร้างภรรยาอย่างอยุติธรรมเท่านั้น แต่พวกเขายังกลบเกลื่อนมันด้วย อีกครั้งที่พระเจ้าทรงเตือนพวกเขาให้ระวังความทรยศเช่นนั้น

มลค 2:17 **เจ้าได้กระทำให้พระเยโฮวาห์อ่อนระอาพระทัยด้วยคำพูดของเจ้า** เจ้ายังจะกล่าวว่า "เราทั้งหลายกระทำให้พระองค์อ่อนพระทัยสถานใดหรือ" ก็เมื่อเจ้ากล่าวว่า "ทุกคนที่กระทำความชั่วก็เป็นคนดีในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงปิติยินดี

ในคนเหล่านั้น" หรือโดยถามว่า "พระเจ้าแห่งการพิพากษาอยู่ที่ไหน" ความบาปอีกสองประการถูกหมายเหตุไว้ (4) พวกเขาได้ทำให้พระเจ้าอ่อนระอาพระทัยในการทำให้ความบาปเป็นสิ่งสวยงาม เหมือนที่พวกแนวคิดเปิดกว้างในปัจจุบันกระทำ พวกเขาเรียก "ทุกคนที่กระทำ ความชั่วก็เป็นคนดีในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงปีติยินดีในคนเหล่านั้น" อากาแบบที่ว่า 'ฉันทโอเค คุณก็โอเค' ไม่ใช่สิ่งใหม่ ชาวโลกปัจจุบันมุ่งที่จะนำเสนอความบาป เช่น การรักร่วมเพศ ว่าเป็นสิ่งที่ดี พระเจ้าทรงเกลียดชังการให้ข้อมูลผิดๆเช่นนั้น

(5) สุดท้ายพระเจ้าทรงอ่อนระอาพระทัยด้วยทัศนคติที่จองหองของพวกเขา "พระเจ้าแห่งการพิพากษาอยู่ที่ไหน" ความหมายอาจเป็นไปได้ว่า 'หากมีพระเจ้าองค์หนึ่งอยู่จริง ทำไมพระองค์ถึงไม่ทำอะไรเลย พระองค์อยู่ที่ไหนเล่า' บรรดาคนที่บาปหนาจนทุกวันนี้ก็คิดแบบเดียวกัน

ภาพรวมของมลาคี 3: บทถัดไปนี้ของมลาคินำเสนอการผสมกันของปัญหาต่างๆที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ในอิสราเอลและวันแห่งพระเยโฮวาห์ที่จะมานั้น มลาคีมองเห็นเหตุการณ์เหล่านั้นที่เกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ (ในการเสด็จมาทั้งสองครั้ง) บนเส้นขอบฟ้าแห่งคำพยากรณ์ เขาถือว่าอิสราเอลโดยเฉพาะในความล้มเหลวของพวกเขาที่จะถวายเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยสืบทอดหนึ่งของพวกเขา

มลา 3:1 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า "ดูเถิด เราจะส่งทูตของเราไป และผู้นั้นจะเตรียมหนทางไว้ข้างหน้าเรา และองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งเจ้าแสวงหา นั้น จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างกระทันหัน ทูตแห่งพันธสัญญา ผู้ซึ่งเจ้าพอใจนั้น ดูเถิด ท่านจะเสด็จมา ตอนต้นของบทที่ 3 เห็นได้ชัดว่าอยู่ในบริบทเดียวกันกับตอนท้ายของบทที่ 2 บางคนได้คาดเดาว่าพระสัญญาของพระเจ้าที่จะส่งทั้งทูตของพระองค์และ "ทูตแห่งพันธสัญญา" (พระคริสต์) มา ก็เป็นการตอบสนองต่อทัศนคติที่จองหองของอิสราเอลสมัยฟื้นฟู – "พระเจ้าแห่งการพิพากษาทรงอยู่ที่ไหน" คำพยากรณ์ที่ตามมาที่ว่าพระเมสสิยาห์จะทรงปฏิบัติเหมือนไฟของช่าง

ถลุงแร่อาจเป็นคำตอบแก้ทัศนคติที่เหยียดหยามของพวกเขา คนอื่นๆก็ถือทรศนะที่ว่าสี่ข้อแรก
ของบทนี้เป็นคำพยากรณ์แทรกเข้ามาซึ่งกินความมากกว่าการละทิ้งความจริงฝ่ายวิญญาณของ
สมัยนั้น โดยเล็งถึงวันแห่งพระเยซูฮาวห์และการเสด็จมาของพระองค์ ในทางบริบทแล้ว
ทรศนะแรกดูเหมือนน่าจะใช่มากกว่า

คำว่า “ทูตของเรา” ในภาษาฮีบรูตรงตัวคือ *มาลาคี* ทูตที่ถูกกล่าวถึงล่วงหน้าที่นี่เห็นได้ชัด
ว่าเป็นผู้เบิกทางของพระเมสสิยาห์ที่จะเสด็จมา คำพยากรณ์เรื่องการเสด็จมาครั้งแรกของพระ
คริสต์บอกเป็นนัยถึงยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาตามที่หมายเหตุไว้ในมัทธิว 11:10, มาระโก 1:2 และ
ลูกา 7:27 อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงที่ยิ่งใหญ่กว่าเห็นได้ชัดว่าจะเกิดขึ้นในการเสด็จมาครั้งที่
สองของพระคริสต์ บริบทที่ตามมากล่าวชัดเจนว่าเมื่อพระองค์เสด็จมา พระองค์จะทรงชำระทั้ง
พระวิหารและบรรดาปุโรหิตที่ไม่อยู่ฝ่ายวิญญาณของมันให้บริสุทธิ์ เมื่อมองย้อนกลับไป นั่นไม่
ได้เกิดขึ้นในช่วงการรับใช้แรกขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดังนั้นเห็นได้ชัดว่ามันต้องประยุกต์
ใช้กับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์

พระองค์ในฐานะทูตแห่งพันธสัญญาอัน (หนึ่งในพระนามหรือชื่อเรียกต่างๆของพระ
คริสต์) ที่คนอิสราเอลตั้งตาคอยอยู่ในสมัยนั้นกำลังจะเสด็จมาจริงๆ เหมือนกับที่คริสตจักรใน
ปัจจุบันได้รับคำบัญชาให้เผ่าระวังและรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าของเธอ อิสราเอลในขณะนั้นก็
ถูกกำชับให้รอคอยการปรากฏของพระเมสสิยาห์ของพวกเขาเช่นกัน น่าเศร้าที่เมื่อพระองค์
เสด็จมาในครั้งแรกนั้น พวกเขาส่วนใหญ่ก็ไม่ต้อนรับพระองค์

มลค 3:2-4 แต่ใครจะทนอยู่ได้ในวันที่ท่านมา และใครจะยืนมั่นอยู่ได้เมื่อท่าน
ปรากฏตัว เพราะว่าท่านเป็นประจักษ์ไฟถลุงแร่ และประจักษ์ของช่างซักฟอก 3 ท่านจะนั่งลง
อย่างช่างหลอมและช่างถลุงเงิน และท่านจะชำระลูกหลานของเลวีให้บริสุทธิ์ และถลุงเขาอย่าง
ถลุงทองคำและถลุงเงิน เพื่อเขาจะได้นำเครื่องบูชาอันชอบธรรมถวายแด่พระเยซูฮาวห์ 4 แล้ว
เครื่องบูชาของยูดาห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยพระเยซูฮาวห์ ดังสมัยก่อน และดังในปีที่
ล่วงแล้วมา

วันแห่งการเสด็จมาของพระองค์ที่ถูกพรรณนาถึงตรงนี้เห็นได้ชัดว่าเป็นตอนที่พระองค์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง – การเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ เมื่อถึงตอนนั้น พระองค์จะเสด็จมาเหมือนไฟของช่างถลุงแร่ – ร้อนและรุนแรง โดยชำระงานของพระองค์และประชาชนของพระองค์ให้บริสุทธิ์ ในวิวรณ์ 19:12 ซึ่งพรรณนาถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ มีหมายเหตุไว้ว่า “พระเนตรของพระองค์คูดุจเปลวไฟ” นอกจากนี้ การเสด็จมาของพระองค์จะเป็นเหมือนสบูของช่างซักฟอก ซึ่งเป็นสบูที่ใช้ในงานอุตสาหกรรมซึ่งมีพลังซักฟอกมากซึ่งช่างซักฟอก (นั่นคือ ช่างซักครีมี้อาชีพ) ใช้ ในวันนั้นพระองค์จะทรงชำระประชาชนของพระองค์และงานของพระองค์ให้บริสุทธิ์

เหมือนกับที่ช่างถลุงแร่เงินหลอมเงินให้ละลายอย่างระมัดระวังด้วยความร้อนสูง เงินก็ลอยขึ้นมาบนพื้นผิวซึ่งถูกตักออกไปในเวลาอันเหมาะสม โดยชำระเงินนั้นให้บริสุทธิ์ เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา พระองค์จะทรงชำระพวกปุโรหิตของอิสราเอลให้บริสุทธิ์ โดยถลุงพวกเขาเหมือนเงินและทองคำ “เพื่อเขาจะได้นำเครื่องบูชาอันชอบธรรมถวายแด่พระเยโฮวาห์” ความคิดสองประการถูกสื่อตรงนี้ (1) มีคำเตือนที่ชัดเจนไปถึงพวกปุโรหิตที่สะเพร่าและกลับสัตย์ในสมัยนั้นให้เปลี่ยนแปลงตัวเองเพราะข้อเท็จจริงที่ว่าพระเมสสิยาห์กำลังเสด็จมาเพื่อเก็บกวาดแล้ว (2) เมื่อพระคริสต์เสด็จมาจริงๆ ในการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ หนึ่งในหลายสิ่งทีพระองค์จะทรงกระทำคือ ชำระให้บริสุทธิ์และฟื้นฟูระบบปุโรหิตของเลวีสำหรับการปรนนิบัติในพระวิหารยุคพันปีซึ่งจะถูกสร้างขึ้น

ในวันนั้นเครื่องสัตวบูชาต่างๆของอิสราเอลจะอยู่ในความชอบธรรม “แล้วเครื่องบูชาของยูดาห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์ ดังสมัยก่อน และดังในปีที่ล่วงแล้วมา” สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนก็คือว่าเครื่องบูชาต่างๆที่พระวิหารในเยรูซาเล็มขณะนั้นไม่เป็นที่พอพระทัยต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า มีหลายครั้งในอดีตที่พวกเขาได้ทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพอพระทัย อาจเป็นตอนที่พระวิหารถูกฟื้นฟูขึ้นใหม่ในตอนแรก หรือในช่วงรัชสมัยของโยสิยาห์และเฮเซคียาห์ และในตอนที่ซาโลมอนมอบถวายพระวิหารหลังเดิมนั้น พระเจ้าตรัสล่วงหน้า

โดยทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่าในวันที่พระเมสสิยาห์เสด็จมา เครื่องสัตว์บูชาต่างๆที่เยรูซาเล็มจะ
เป็นที่พอพระทัยพระองค์อีกครั้ง

มลค 3:5-6 **พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า แล้วเราจะมาใกล้เจ้าเพื่อการ**
พิพากษา เราจะเป็นพยานที่รวดเร็วที่กล่าวโทษนักวิทยาศาสตร์ พวกผิดประเวณี ผู้ที่ปฏิญาณเท็จ ผู้
ที่บีบบังคับลูกจ้างในเรื่องค่าจ้าง และแม่ม่ายและลูกกำพร้าพ่อ ผู้ที่ผลักไสหันเหคนต่างด้าวจาก
สิทธิของเขา และผู้ที่ไม่ยำเกรงเรา 6 เพราะว่า เราคือพระเยโฮวาห์ไม่มีผันแปร บุตรชายยาโคบ
เอ๋ย เจ้าทั้งหลายจึงไม่ถูกเผาผลาญหมด

บริบทดูเหมือนจะเปลี่ยนกลับไปยังความตกต่ำฝ่ายวิญญาณที่ตกคั่นในอิสราเอลสมัย
ฟื้นฟู แม้การประยุกต์ใช้อาจใช้ได้กับวันแห่งพระเยโฮวาห์ การประยุกต์ใช้จึงอาจหมายถึงสภาพ
ที่กลับสัต์ย์ของอิสราเอลในทั้งสองช่วงเวลา

ไม่ว่ากรณีใดพระเจ้าก็ทรงส่งคำเตือนที่จริงจังกว่าจะวันนั้นกำลังจะมาเมื่อพระองค์จะทรง
เป็นพยานที่รวดเร็วที่กล่าวโทษบรรดานักวิทยาศาสตร์ – คนเหล่านั้นที่ใช้ศาสตร์เร้นลับ, พวกคน
เล่นซู้, พวกคนที่ไม่ซื่อตรง, พวกคนคดโกง, พวกคนที่โหดร้ายทารุณ, พวกคนที่ใจแข็งกระด้าง
พร้อมกับคนเหล่านั้นที่ไม่ยำเกรงพระองค์ หากคนอิสราเอลเป็นเช่นนั้นในสมัยของมาลาคี พวกเขา
เขาก็เป็นคนที่น่าสมเพชจริงๆ นี่อาจเป็นเหตุที่ว่าทำไมพระเจ้าถึงทรงยอมให้อิสราเอลที่ได้กลับ
มาจากการตกเป็นเชลยถูกรุกรานโดยพวกกรีกและจากนั้นโดยพวกโรม แม้พวกเขาได้รับบท
เรียนของตนแล้วเกี่ยวกับการนับถือรูปเคารพจากการถูกทำให้กระจัดกระจายไปของพวกเขา
พวกเขาก็ยังยอมให้ความบาปในรูปแบบอื่นๆมีอยู่ต่อไป แม้มิได้ถูกให้รายละเอียดไว้อย่าง
ชัดเจนในเชิงคำพยากรณ์ ตั้งแต่สมัยของมาลาคีจนถึงสมัยพระเยซู อิสราเอลที่ได้กลับมาจาก
การเป็นเชลยก็เผชิญกับการติสอนครั้งแล้วครั้งเล่าจากทั้งพวกกรีกและพวกโรม

กระนั้นเพราะพระลักษณะอันไม่มีผันแปรของพระเจ้า พวกเขาจึงไม่ถูกเผาผลาญเสียหมด
สิ่งที่อาจถูกบอกเป็นนัยตรงนี้ก็คือน่าเสียดายที่แม้พระเจ้าทรงติสอนประชาชนของพระองค์เพราะความ
บาป พระองค์ก็ยังทรงเป็มด้วยพระเมตตาอยู่เหมือนเดิม พระเมตตาของพระองค์ก็คือสิ่งที่ขัด

ขวางมิให้พระองค์ทำลายพวกเขา (และพวกเรา) เสียหมด – พระเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ตรึงนี้เพื่อเป็นหนึ่งในข้ออ้างอิงที่ชัดเจนเกี่ยวกับความไม่มีผันแปรของพระเจ้า ดู กัณฑ์การวิดิ 23:19, โรม 11:29, ยากอบ 1:17 และฮีบรู 6:17-18

มลค 3:7-8 **เจ้าได้หันเหไปเสียจากกฎของเราและมีได้รักษาไว้ตั้งแต่ครั้งสมัยบรรพบุรุษของเจ้า พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า เจ้าจงกลับมาหาเรา และเราจะกลับมาหาเจ้าทั้งหลาย แต่เจ้ากล่าวว่า 'เราทั้งหลายจะกลับมาสถานใด' 8 คนจะปล้นพระเจ้าหรือ แต่เจ้าทั้งหลายได้ปล้นเรา แต่เจ้ากล่าวว่า 'เราทั้งหลายปล้นพระเจ้าอย่างไร' ก็ปล้นในเรื่องสิบชักหนึ่งและเครื่องบูชานั้นซี**

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าขอบเขตเวลาที่ว่านี่คือความบาปของอิสราเอลขณะนั้น พระเจ้าทรงกล่าวหาพวกเขาในฐานะประชาชาติหนึ่งด้วยการหันเหไปเสียจากกฎของพระองค์อยู่เนื่องๆ พระองค์จึงทรงกำชับพวกเขาว่า “เจ้าจงกลับมาหาเรา และเราจะกลับมาหาเจ้าทั้งหลาย” (บังเอิญว่าวลี “พระเยโฮวาห์จอมโยธา” ปรากฏยี่สิบสี่ครั้งในหนังสือมาลาคี มันปรากฏทั้งสิ้นสองร้อยสามสิบสี่ครั้งในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม)

คำโต้แย้ง (อย่างน้อยก็ในใจ) ของอิสราเอลตอนนั้นก็คือว่า “เราทั้งหลายจะกลับมาสถานใด” ความหมายก็คือ ‘เราจะกลับมาอย่างไร’ หรือ ‘เราได้หันเหไปเสียจากพระองค์อย่างไร’ ความอวดดีของพวกเขาไม่น้อยกว่าความมีอคติฝ่ายวิญญาณของพวกเขาเพียงนิดเดียวเท่านั้น พวกเขาหารู้ไม่ว่าพวกเขาได้หันเหไปเสียจากพระเจ้าของตนแล้ว

พระเจ้าจึงทรงตอบกลับด้วยคำถามหลายประการ “คนจะปล้นพระเจ้าหรือ” จากนั้นพระเจ้าทรงหมายเหตุว่าพวกเขาได้ปล้นพระองค์เสียแล้ว คำโต้แย้งของพวกเขาก็คือว่า “เราทั้งหลายปล้นพระเจ้าอย่างไร” นั่นคือ ‘เราได้ปล้นพระองค์อย่างไร’ คำตอบของพระเจ้านั้นเรียบง่าย “ก็ปล้นในเรื่องสิบชักหนึ่งและเครื่องบูชานั้นซี” มีความหมายโดยนัยอันลึกซึ้งถูกสื่อในที่นี้ นี้บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าเมื่อคนๆหนึ่งไม่ถวายสิบชักหนึ่ง เขาหรือเธอก็หันเหไปเสียจาก

พระเจ้า มีความสัมพันธ์ไม่ถูกต้องกับพระเจ้า และไม่มีสามัคคีธรรมกับพระเจ้า มันเป็นความบาปอย่างชัดเจน มันถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับการปล้น การขโมยหรือการถือ โกง

นอกจากนี้เมื่อผู้ใด โง่พอและใจแข็งกระด้างฝ่ายวิญญาณพอที่จะปล้นพระเจ้าได้ เขาก็ตกอยู่ในสภาพฝ่ายวิญญาณที่น่าสมเพช พระเจ้าทรงเพิ่มข้อกล่าวหาอื่น ๆ เข้ากับข้อกล่าวหาอื่นๆ ที่เหลือของพระองค์ที่ปรักปรำอิสราเอลสมัยฟื้นฟู: วิทยาคม, การเล่นชู้, วัชปฏิบัติต่างๆ ในการทำธุรกิจที่คดโกง, ความโหดร้ายทารุณและการไม่ยำเกรงพระเจ้า การไม่ถวายสิบชักหนึ่งทำให้คนๆ หนึ่งอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ไม่ดีอย่างแท้จริง

มลค 3:9 **เจ้าทั้งหลายต้องถูกสาปแช่งด้วยคำสาปแช่ง เพราะเจ้าทั้งหลายทั้งชาติปล้นเรา** พระเจ้าทรงชี้ให้เห็นว่าพวกเขากำลังเผชิญกับช่วงเวลาที่ยากลำบากในทางการเงิน เพราะพวกเขาไม่ได้กำลังถวายสิบชักหนึ่ง ทั้งประชาชาตินั้นในสมัยฟื้นฟูกำลังเผชิญกับคำสาปแช่งทางการเงินเพราะการปล้นพระเจ้าของพวกเขา ดังที่บริบทที่ตามมาจะค่อยๆ เผยให้เห็นพระเจ้าได้ทรงเตือนพวกเขาอย่างรุนแรงในทางเศรษฐกิจในการทำให้พืชผลล้มเหลวเพราะขาดฝน อากาศไม่ดี และการรังควานของฝูงแมลงที่รุกราน เหตุผลก็คือ ความบาปของพวกเขาในการไม่ถวายสิบชักหนึ่ง

มลค 3:10-12 **พระเจ้าจึงทรงกำชับพวกเขาอีกครั้งว่า จงนำสิบชักหนึ่งเต็มขนาดมาไว้ในคลัง เพื่อว่าจะมีอาหารในนิเวศของเรา จงลองดูเราในเรื่องนี้ ดูทีหรือว่าเราจะเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ให้เจ้า และเทพอย่างล้นไหลมาให้เจ้าหรือไม่** คลังที่ว่านี่คือ คลังทรัพย์/โกดังที่อยู่ติดกับพระวิหาร เศรษฐกิจในสมัยนั้นไม่เพียงเป็นเกษตรกรรมส่วนใหญ่เท่านั้น แต่การแลกเปลี่ยนสินค้าก็กระทำกันอย่างแพร่หลายด้วย มันเป็นวัชปฏิบัติของคนอิสราเอลที่จะนำสิบชักหนึ่งของตนมายังพระวิหารในรูปของสินค้าโภคภัณฑ์ (ข้าว, มะเดื่อ, น้ำมัน ฯลฯ) จากนั้นสิ่งเหล่านี้ก็ถูกเก็บไว้ในอาคารที่มีลักษณะเหมือน โกดังซึ่งถูกเรียกว่า คลังซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคลังทรัพย์ของพระวิหาร (น่าสนใจที่ว่าเปาโลใช้คำกรีกที่เทียบเท่าซึ่งแปลเป็นเก็บใน 1 โค

รินซ์ 16:2 ซึ่งหมายถึงคริสตจักรท้องถิ่น) เมื่อพวกเขาไม่ถวายสิบชักหนึ่ง งานของพระวิหารโดยเฉพาะในการจัดเตรียมอาหารของคนเลวีจึงได้รับความเสียหาย

ถ้าและเมื่ออิสราเอลเริ่มถวายสิบชักหนึ่ง (แม้ในยามที่พืชผลของพวกเขาขาดแคลนอย่างหนักก็ตาม) พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรง “เปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์” นี่อาจหมายถึงฝนที่พวกเขาต้องการอย่างหนัก (วลี “หน้าต่างในฟ้าสวรรค์” ถูกพบสามครั้งในพระคัมภีร์ ที่เด่นชัดคือในสมัยของโนอาห์มันหมายถึงการที่พระเจ้าทรงส่งฝนมา ดู ปฐมกาล 7:11, 8:2 มันถูกกล่าวถึงใน 2 พงศกษัตริย์ 7:2, 19 เช่นกัน ในสมัยของเอลีซาและการล้อมกรุงเยรูซาเล็ม ในข้อนั้นมันอาจหมายถึงฝนที่พวกเขาต้องการอย่างมากเช่นกัน) พระเจ้าทรงยุพวกเขาว่า “จงลองดูเราในเรื่องนี้” กล่าวอีกนัยหนึ่ง ‘จงทดสอบเรา และดูว่าเราจะอวยพรพวกเขาเป็นการตอบแทนหรือไม่’ พระเจ้าทรงสัญญาว่าเมื่อพวกเขาเริ่มถวายสิบชักหนึ่งอีกครั้งหนึ่ง พระองค์จะทรงเทพระพรให้แก่พวกเขาจนพวกเขาจะรับมันทั้งหมดไม่ไหว

11 เราจะขนาบตัวที่ทำลายให้แก่เจ้า เพื่อว่ามันจะไม่ทำลายผลแห่งพื้นดินของเจ้า และผลองุ่นในไร่นาของเจ้าจะไม่ร่วง พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ กล่าวอย่างเจาะจงก็คือพระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะ “ขนาบตัวที่ทำลาย” คำที่แปลเช่นนั้น (ออร์คาล) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ผู้กินนั้น’ นี่หมายถึงฝูงแมลงที่เขมือบและทำลายพืชผลของพวกเขา นอกจากนี้พระเจ้าทรงสัญญาว่าเถาองุ่นของพวกเขาจะไม่ “ทิ้งผลของเธอก่อนเวลาในไร่นา” คำที่แปลว่า **ทิ้งผลของเธอ (ร่วง)** (ชอว์โวล) มีความหมายว่า ‘แท้งลูก’ สิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วก็คือว่าพระเจ้าได้ทรงใช้สภาพอากาศที่ไม่ดีมาซึ่งทำให้พืชผลที่เป็นองุ่นถูกพัดตกสู่พื้นดินก่อนเวลาอันควร มันอาจเป็นเพราะลมแรง ลูกเห็บหรือการผสมกันของทั้งสองอย่าง พระเจ้าทรงได้สิบชักหนึ่งของพระองค์แล้ว อย่างไรก็ตามอิสราเอลได้พลาดพระพรของพระเจ้าไปและอันที่จริงได้เสียค่าปรับเพราะการไม่ถวายสิบชักหนึ่ง

12 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า แล้วประชาชาติทั้งสิ้นจะเรียกเจ้าว่า ผู้ที่ได้รับพระพร ด้วยว่าเจ้าจะเป็นแผ่นดินที่น่าพึงใจ เมื่อคนไม่ยอมถวายสิบชักหนึ่ง (1) งานของพระเจ้าบนแผ่นดิน

ดินโลกก็ถูกจุดครั้ง, (2) คนที่ไม่ถวายสิบชักหนึ่งกำลังปล้นพระเจ้าอยู่, (3) พระเจ้าจะทรงระงับพระพรของพระองค์ไว้ และถึงขนาดเตือนผู้ที่ไม่ถวายสิบชักหนึ่งด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะอวยพรคนเหล่านั้นที่จะถวายเกียรติพระองค์เช่นนั้น แม้แต่คนอื่นๆ ก็จะมองเห็นพระพรของพระเจ้าอยู่บนตัวพวกเขาเมื่อพวกเขากลับมาถวายสิบชักหนึ่งอีกครั้ง

มลค 3:13-15 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ถ้อยคำของเจ้านั้นใส่ร้ายเรา เจ้ายังกล่าวว่ ‘เราทั้งหลายได้กล่าวใส่ร้ายพระองค์สถานใด’ 14 เจ้าได้กล่าวว่า ‘ที่จะปรนนิบัติพระเจ้าย่อมเปลา่ประโยชน์ ที่เราจะรักษาคุณของพระองค์ หรือดำเนินอย่างคนไว้ทุกข์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์จอมโยธานั้นจะได้ผลประโยชน์อันใด 15 บัดนี้เราถือว่าคนอวดดีเป็นคนได้รับพร เออ คนที่ประกอบความชั่ว ไซ้ว่าจะมั่งคั่งเท่านั้น แต่เมื่อเขาได้ทดลองพระเจ้าแล้วก็พ้นไปได้”

พระเจ้าทรงนำข้อกล่าวหาอีกประการมาปรักปรำพวกเขา พระองค์ทรงหมายเหตุว่า ถ้อยคำของพวกเขา “ใส่ร้ายเรา” ความหมายก็คือว่าถ้อยคำของพวกเขารุนแรงหรือคู่กันต่อผู้องค์พระผู้เป็นเจ้า อีกครั้งที่อิสราเอลตอบกลับ (อย่างน้อยก็ในใจของพวกเขา) ว่า “เราทั้งหลายได้กล่าวใส่ร้ายพระองค์สถานใด” คำตอบของพระเจ้าย่อมเปลา่ประโยชน์ ที่เราจะรักษาคุณของพระองค์ หรือดำเนินอย่างคนไว้ทุกข์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์จอมโยธานั้นจะได้ผลประโยชน์อันใด” ความหมายของการดำเนินอย่างคนไว้ทุกข์อาจหมายถึงการที่พวกเขาถือฤกษ์ยามต่างๆของการกลับใจใหม่และการอดอาหารอย่างเป็นทางการต่อพระพักตร์พระเจ้า นอกจากนี้อิสราเอลที่มักกบฏได้มาถึงจุดที่พวกเขามองคนเหล่านั้นที่เยอหยิ่งว่ามีความสุขและคนทั้งหลายที่กระทำความชั่วว่า “มั่งคั่ง” (นั่นคือ ได้รับการยกชูขึ้น) กระทั่งคนเหล่านั้นที่ทดลองพระเจ้าย่อมเหมือนลอยนวลไปได้ แม้พระเจ้าย่อมได้ทรงตอบกลับทัศนคติที่เน่าเหม็นของพวกเขาโดยตรง ในข้อต่อไปคำตอบของพระองค์ก็ชัดเจน

มลค 3:16-18 แล้วคนเหล่านั้นที่เกรงกลัวพระเยโฮวาห์จึงพูดกันและกัน พระเยโฮวาห์ทรงฟังและทรงได้ยิน และมีหนังสือม้วนหนึ่งสำหรับบันทึกความจำหน้าพระพักตร์ได้ บันทึกชื่อผู้ที่เกรงกลัวพระเยโฮวาห์ และที่ตริกรองในพระนามของพระองค์ไว้ 17 พระเยโฮ

วาท์จอมโยธาตรัสว่า "เขาทั้งหลายจะเป็นคนของเรา เป็นเพชรพลอยของเราในวันที่เราจะประกอบกิจ และเราจะไว้ชีวิตคนเหล่านี้ ดังชายที่ไว้ชีวิตบุตรชายของเขาผู้ปรนนิบัติเขา 18 แล้วเจ้าจะกลับมาและสังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างคนชอบธรรมกับคนชั่ว ระหว่างคนที่ปรนนิบัติพระเจ้ากับคนที่ไม่ปรนนิบัติพระองค์"

อย่างไรก็ตามพระเจ้าทรงหมายเหตุคนเหล่านั้นที่ย้ำเกรงพระองค์ ตรงนี้เห็นได้ชัดว่าพวกเขาปรนนิบัติหรือกันและมาประชุมกันในท่ามกลางความตกต่ำฝ่ายวิญญาณและการกบฏที่อยู่รอบตัวพวกเขา พระเจ้าจึงทรงสร้าง “หนังสือม้วนหนึ่งสำหรับบันทึกความจำหน้าพระพักตร์” ได้ บันทึกชื่อผู้ที่เกรงกลัวพระเยโฮวาห์ และที่ตรีศรองในพระนามของพระองค์ไว้” ความหมายก็คือว่าแม้คนอิสราเอลส่วนใหญ่กำลังเกลือกกลั้วอยู่ในความบาปและการกบฏ พระเจ้าก็ทรงเห็นชนส่วนน้อยที่มีได้ทำเช่นนั้นและที่ย้ำเกรงพระองค์ โดยยังดำเนินในทางทั้งหลายของพระองค์

พระเจ้าทรงสัญญาว่าคนเหล่านี้เป็นของพระองค์และว่าพวกเขาจะเป็นดังเพชรพลอยของพระองค์ (นั่นคือ มีค่าประเสริฐ) แน่แน่นอนว่ามีความเกี่ยวข้องร่วมตรงนี้ระหว่างฮักกัย 2:23 กับเศคาริยาห์ 9:16 ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าพระเจ้าจะทรง “ไว้ชีวิตคนเหล่านี้ ดังชายที่ไว้ชีวิตบุตรชายของเขาผู้ปรนนิบัติเขา” แม้ไม่กล่าวไว้ชัดเจน สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยก็คือว่า การติสอนแห่งการพิพากษากำลังจะมาสำหรับคนอิสราเอลส่วนใหญ่ที่เป็นคนกลับสัตย์และมักกบฏต่อพระเจ้า อย่างไรก็ตามคนส่วนใหญ่ที่ย้ำเกรงพระเจ้าโดยยังถวายเกียรติพระองค์อยู่จะได้รับการไว้ชีวิตจากการพิพากษานั้น

จากนั้นคนอิสราเอลส่วนที่เหลือซึ่งเป็นคนกลับสัตย์จะกลับมา (หาพระเจ้า) และจะ “สังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างคนชอบธรรมกับคนชั่ว” เมื่อนั้นพวกเขาจะสังเกตเห็นความแตกต่างระหว่าง “คนที่ปรนนิบัติพระเจ้ากับคนที่ไม่ปรนนิบัติพระองค์” เวลาที่สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเห็นได้ชัดว่าถูกพบในบทถัดไป นั่นคือเห็นได้ชัดว่าในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์

ภาพรวมของมาลาคี 4: บทสุดท้ายของมาลาคีก้าวถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์และพระพรต่างๆของมันซึ่งถูกนำหน้าโดยการปรากฏตัวของเอลียาห์ยุคสุดท้าย

มลค 4:1 พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า "ดูเถิด วันนั้นจะมาถึง คือวันที่จะเผาไหม้เหมือนเตาอบ เมื่อคนที่อวดดีทั้งสิ้น เออ และคนที่ประกอบความชั่วทั้งหมดจะเป็นเหมือนตอข้าว วันที่จะมานั้นจะไหม้เขาหมด จนไม่มีรากหรือกิ่งเหลืออยู่เลย วันที่ว่านี้อาจหมายถึงถึงวันแห่งพระเยโฮวาห์ มันถูกพรรณนาว่าเป็นวันที่เผาไหม้เหมือนเตาอบ สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยก็คือการพิพากษาอันร้ายแรง วันแห่งพระเยโฮวาห์เริ่มต้นด้วยยุคเจ็ดปี ในช่วงครึ่งหลัง จุดสนใจอยู่ที่อิสราเอล เมื่อพวกเขาเผชิญกับไฟที่ตีสอนแห่งการพิพากษาของพระเจ้า คนอิสราเอลส่วนใหญ่จะได้รับความรอดในตอนนั้น โดยหันมาหาพระคริสต์ อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่ามีคนอิสราเอลจำนวนมากที่ไม่ยอมกลับใจใหม่ในวันนั้น เห็นได้ชัดว่านี่เป็นสิ่งที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวถึงว่าเป็น “คนที่อวดดีทั้งสิ้น เออ และคนที่ประกอบความชั่วทั้งหมด จะเป็นเหมือนตอข้าว วันที่จะมานั้นจะไหม้เขาหมด จนไม่มีรากหรือกิ่งเหลืออยู่เลย”

มลค 4:2-4 แต่ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมซึ่งมีปีกรักษาโรคภัยได้จะขึ้นมาสำหรับคนเหล่านั้นที่ยำเกรงนามของเรา เจ้าจะกระโดดโลดเต้นออกไปเหมือนลูกวัวออกไปจากคอก 3 และเจ้าจะเหยียบย่ำคนชั่ว เพราะว่าเขาจะเป็นเหมือนขี้เถ้าที่ได้ฝ่าเท้าของเจ้าในวันนั้นเมื่อเราประกอบกิจ พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ 4 จงจดจำราชบัญญัติของโมเสสผู้รับใช้ของเรา ทั้งกฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งเราได้บัญชาเขาไว้ที่ภูเขาไซเนบสำหรับอิสราเอลทั้งสิ้น

ตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงสำหรับยิวเหล่านั้นที่ดำเนินตามทางพระเจ้าและเชื่อในวันนั้น “ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมซึ่งมีปีกรักษาโรคภัยได้จะขึ้นมาสำหรับคนเหล่านั้นที่ยำเกรงนามของเรา เจ้าจะกระโดดโลดเต้นออกไปเหมือนลูกวัวออกไปจากคอก” ความเห็นหลายประการเกิดขึ้นตามลำดับ (1) “ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม” ย่อมเป็นอีกพระนามหนึ่งสำหรับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้า เหมือนกับที่ดวงอาทิตย์ส่องสว่างมากกว่าแสงอื่นใด

พระเยซูก็ทรงเป็นต้นแบบของความชอบธรรม (2) เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาเป็นครั้งที่สองตอนสิ้นยุคเจ็ดปี โดยช่วยอิสราเอลที่เชื่อให้รอดพ้น พระองค์จะทรงทำเช่นนั้นพร้อมกับ “ปีกรักษาโรคภัย” ซึ่งเป็นคำเปรียบเปรยอันไพเราะของการที่พระองค์จะทรงรักษาอิสราเอลประชาชนที่ทุกข์ใจของพระองค์ให้หาย (3) เมื่อถึงตอนนั้นพวกเขาจะเป็นเหมือน “ลูกวัวออกไปจากคอก” คำเปรียบนี้หมายถึงสัตว์ที่ถูกขุ่นจนอ้วนพี การประยุกต์ใช้ก็คือว่าพวกยิวที่ชอบธรรม ที่เชื่อและที่ยำเกรงพระเจ้าในคราวนั้นจะเป็นจุดสนใจหลักของการอวยพรและการทำให้จำเริญของพระเจ้าในอาณาจักรยุคพันปีของพระเจ้า

ในวันนั้นและ ณ เวลานั้น คนส่วนที่เหลือซึ่งเป็นยิวที่กลับใจใหม่ ที่เชื่อและที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าจะ “เหยียบย่ำคนชั่ว” นี่อาจหมายความว่าคนอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วในวันนั้นจะมีชัยชนะเหนือไม่เพียงพวกพี่น้องที่มักกบฏของคนเท่านั้น แต่เหนือคนชั่วทั้งปวงของทุกประชาชาติด้วย ดังนั้นพระเจ้าทรงบัญชาพวกเขาว่า “จงจดจำราชบัญญัติของโมเสสผู้รับใช้ของเรา ทั้งกฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งเราได้บัญชาเขาไว้” อิสราเอลในสมัยมาลาคีย์ (รวมถึงอิสราเอลที่จะถูกไถ่ในวันแห่งพระเยโฮวาห์) ถูกกำชับให้กลับมาสู่พระวาระของพระองค์

มลค 4:5-6 **คูเถิด** เราจะส่งเอลียาห์ผู้พยากรณ์มายังเจ้าก่อนวันแห่งพระเยโฮวาห์ คือวันที่ใหญ่ยิ่งและน่าสะพรึงกลัวมาถึง 6 และท่านผู้นั้นจะกระทำให้อจิตใจของพ่อหันไปหาลูก และจิตใจของลูกหันไปหาพ่อ หากไม่ เราจะมาโจมตีแผ่นดินนั้นด้วยคำสาปแช่ง" ขณะที่หนังสือเล่มนี้ใกล้ปิดฉาก คำพยากรณ์มีกล่าวไว้อีกครั้งเกี่ยวกับเอลียาห์ผู้ซึ่งจะถูกส่งมาก่อน “ก่อนวันแห่งพระเยโฮวาห์ คือวันที่ใหญ่ยิ่งและน่าสะพรึงกลัวมาถึง” พระเยซูทรงประยุกต์ใช้คำพยากรณ์นี้อย่างชัดเจน (อย่างน้อยในฝ่ายวิญญาณ) กับยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา (ดู มัทธิว 17:10-13) อย่างไรก็ตาม การสำเร็จจริงในที่สุดก็เห็นได้ชัดว่ายังไม่ถึง นั่นอาจเป็นพยานหนึ่งในสองคนนั้นที่ถูกระบุไว้ในวิวรณ์ 11 หนังสือมาลาคีย์จึงจบลงเพียงเท่านี้

หนังสือเล่มนี้ปิดท้ายด้วยคำพยากรณ์เกี่ยวกับเอลียาห์ยุคสุดท้ายที่หันไปหาลูกและลูกไปหาพ่อในวันนั้น มีหมายเหตุไว้เกี่ยวกับพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อการทำลายความเป็นอัน

หนึ่งอันเดียวกันของครอบครัว เมื่อมีความเชื่อมลงระหว่างพ่อกับลูกๆ พระเจ้าก็ทรงเตือนว่าจะ
โจมตีแผ่นดินโลกด้วยคำสาปแช่ง มันอาจหมายถึงภัยพิบัติเหล่านั้นซึ่งจะเกิดขึ้นในช่วงยุคเจ็ดปี
มัทธิว 24:10-12 ดูเหมือนบ่งบอกว่าจะมีความตกต่ำลงด้านครอบครัวในวันนั้น หนังสือเล่มนี้ปิด
ท้ายด้วยหมายเหตุอันน่ากลัวนั้น